



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: **Slovenský pozemkový fond**, zastúpeného Mgr. P. B., *advokátom*, proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Bratislave**, za účasti účastníka správneho konania: **L. K.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. Co 100/05-Na z 24. januára 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2010, č. k. 2S/161/2006-77, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 23. novembra 2010, č. k. 2S/161/2006-77 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi titulom náhrady trov odvolacieho konania sumu 77,29 €, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od doručenia rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 23. novembra 2010, č. k. 2S/161/2006-77, zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)

rozhodnutie žalovaného z 24. januára 2006, č. k. Co100/05-Na, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, pracovisko Bratislava V., z 3. októbra 2005, č. O-18/05-roep. Rus, ktorým správny orgán vyhovel námietke L. K. v konaní podľa § 7 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej len „zák. č. 180/1995 Z. z.“) a v návrhu registra obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“), zapísal ako vlastníkov parciel č. 2664, 2665, 3221/2, 3222, 3223, 3224/1, 3225/1, 3363, 3364, 4444/2, 4444/3, 4444/4, 4444/5, 4444/6, 5059, zapísaných v PK vl. č. X., k. ú. R., T. D. (SPF), dátum úmrtia X. a T. M., rod. S. (SPF), dátum úmrtia X..

Svoje rozhodnutie žalovaný zdôvodnil tým, že pôvodnými vlastníckymi pozemkovo-knižnými parciel v pozemkovo-knižnej vložke č. X. boli v podiele $\frac{1}{2}$ D. T. a manželka T. M., rodená S., ktorým boli uvedené nehnuteľnosti pridelené maďarským štátom v maďarskej pozemkovej reforme rozhodnutím č. 694/1947zo dňa 21.4.1947. Podľa rozhodnutia o zrušení prídelu zo dňa 10.4.1960, č. Pôd 2448/1960 a rozhodnutia o prídele ONV Bratislava – okolie zo dňa 25.7.1960, č. Pôd 2448/1960 nadobudol vlastnícke právo k vyššie uvedeným parcelám Československý štát v správe pôdohospodárskeho odboru rady ONV Bratislava – vidiek v Bratislave v celosti (č.d. 2459/1960). Zápis bol uskutočnený do pozemkovo-knižnej vložky č. X., k. ú. R., podľa rozhodnutia o zrušení prídelu č. Pôd 2018/1961 ONV Bratislava – vidiek v Bratislave v celosti (č. d. 240/1962). Zápis bol uskutočnený do pozemkovo-knižnej vložky X. k. ú. R..

Uvedený prídel bol zrušený podľa § 23 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. Nariadenie SNR č. 104/1945 Zb. v § 23 ods. 2 zverovalo rozhodovanie o odňatí majetku prideleného podľa tohto nariadenia SNR do výlučnej právomoci Povereníctvu SNR pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu. Ak pôsobnosť vo veci odnímania prídelov vôbec prešla z Povereníctva pôdohospodárstva na iné orgány, týmito orgánmi boli bývalé Krajské národné výbory, pretože im vyhl. č. 507/1950 Zb. zverovala vykonávanie opatrení podľa § 23 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. a toto ustanovenie zase zverovalo Povereníctvu pôdohospodárstva ďalšie dve opatrenia. Odnímanie prídelov Okresnými národnými výbormi bolo z uvedených dôvodov nad rámec ich pôsobnosti. Preto ako vlastníci vyššie uvedených pozemkovo-knižných parciel boli vo spracovateľnom registri obnovenej evidencie pozemkov uvedení manželka T., ktorí medzitým zomreli a v zmysle potvrdených úmrtných listov, ktoré boli predložené namietateľom, boli do registra doplnené dátumy ich úmrtia. Dedičské konanie po nebohých podľa rozhodnutia žalovaného bude možné zahájiť až po zápise registra obnovenej evidencie pozemkov do katastra nehnuteľnosti.

Z doloženého rozhodnutia Okresného národného výboru Bratislava – okolie, odbor pôdohospodárstva č. Pôd 2448/1960 zo dňa 10.4.1960 vyplýva, že prídel bol manželom T. zrušený z toho dôvodu, že na pozemkoch nepracovali a za prídel nič nezaplatili. Rozhodnutie Okresného národného výboru Bratislava – okolie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko odvolanie ani sťažnosť neboli podané. Na základe tohto rozhodnutia odbor pôdohospodárstva rady ONV Bratislava – okolie v Bratislave dňa 19.8.1960 dal aj návrh na vydanie uznesenia, ktorým Ľudový súd Bratislava – vidiek povoľuje v pozemkovej knihe katastrálneho územia R. zápis o zrušení prídelu zo dňa 10.04.1960, č. Pôd 2448/1960 a rozhodnutia o prídele ONV Bratislava – okolie zo dňa 25.7.1960, č. Pôd 2448/1960, podľa ktorých vo vložke č. X. na predmetných parcelách vedených v celku na meno T. D. a manželka M. T., rodená S. odčleňujú sa bez prevedenia ťarobových položiek do vložky č. X. a vkladá sa vlastnícke právo pre Československý štát v správe pôdohospodárskeho odboru rady ONV Bratislava – vidiek v Bratislave. Ľudový súd Bratislava – vidiek svojim rozhodnutím č. d. 240/62 takýto zápis previedol a rozhodnutie sa stalo právoplatné dňa 13.2.1962.

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia a vyjadrení účastníkov konania dospel krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v rozpore so zákonom, keď rozhodol o zmene zápisu do registra evidencie pozemkov v prospech vyššie uvedených vlastníkov. Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že pôvodné rozhodnutie č. 694/1947 z 21. apríla 1947, ktorým boli predmetné nehnuteľnosti pridelené vyššie uvedeným vlastníkom, bolo zrušené rozhodnutím Okresného národného výboru Bratislava - okolie, odbor pôdohospodárstva z 10. apríla 1960, č. Pôd 2448/1960 z dôvodu, že títo vlastníci na pozemkoch nepracovali a za prídel nič nezaplatili. Následne vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam rozhodnutím Okresného národného výboru Bratislava - okolie z 25. júla 1960, č. Pôd - 2448/1960 nadobudol Československý štát – v správe pôdohospodárskeho odboru rady ONV Bratislava – vidiek v Bratislave v celosti.

Krajský súd poukázal na to, že z § 7 ods. 7 zák. č. 180/1995 Z. z. nevyplýva, že by správne orgány v zmysle tohto zákona mali oprávnenie svojím rozhodnutím vysloviť, že rozhodnutie Okresného národného výboru Bratislava -okolie, odbor pôdohospodárstva č. Pôd 2448/1960 zo dňa 10.4.196, ktorým bol zrušený prídel manželom D. T. a M. T., rodenej S. a rozhodnutie o prídele Okresného národného výboru Bratislava – okolie zo dňa 25.7.1960, č. Pôd-2448/1960, podľa ktorého vlastnícke právo k predmetným parcelám nadobudol Československý štát – v správe pôdohospodárskeho odboru Rady ONV Bratislava – vidiek v Bratislave v celosti, je neplatné, resp. by ich mohol zrušiť, nebrať do úvahy, alebo

považovať ich za nulitné a na základe toho potom zapísať ako vlastníkov predmetných parciel manželov T.. Z predmetného zákonného ustanovenia podľa názoru krajského súdu vyslovene vyplýva, že katastrálny úrad by musel mať preukázané, že vlastníkom pozemku je iná osoba, než ktorej bolo toto právo osvedčené vydaním notárskeho osvedčenia alebo potvrdené spísaním protokolu a zoznamu o prechode vlastníctva vecí štátu na obec. V danom prípade táto skutočnosť však preukázaná nebola, pretože vlastníctvo štátu bolo nadobudnuté na základe rozhodnutia iného správneho orgánu, ktoré je právoplatné a na základe ktorého o zrušení prídela rozhodol Ľudový súd Bratislava – vidiek.

Krajský súd zdôraznil, že správne orgánu neprináležalo právo posudzovať, či okresné národné výbory mali právomoc rozhodovať o zrušení prídela alebo nie ani v tom prípade, ak by vychádzal zo stanoviska z porád zo dňa 12.5.1992 a zo dňa 6.6.1996, pretože podľa názoru súdu toto stanovisko môže byť len návodom pre pôvodných vlastníkov, aby podali občiansko-právne žaloby, avšak nemôže byť podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu o tom, že takéto rozhodnutia správneho orgánu a súdu sú nulitné, nakoľko správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Takéto rozhodnutie môže byť podľa názoru krajského súdu vyslovené len rozhodnutím súdu na základe občiansko-právnej žaloby.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a žalobu zamietol, nakoľko v tomto štádiu konania, keď už uplynula trojročná lehota na postup podľa § 7 ods. 6 a 7 zák. č. 180/1995 Z. z. by po zrušení rozhodnutia žalovaného tento nemohol rozhodnúť vo veci námietky opätovne a ani správa katastra by nemohla údaj v katastri nehnuteľností po zápise schváleného registra zmeniť rozhodnutím.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní z 10. februára 2011, v ktorom žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pričom poukázal na to, že ak prvostupňový súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v súlade so zákonom, musí žalobe vyhovieť, a to aj v prípade, ak napadnuté rozhodnutie je v súčasnosti vykonateľné.

Účastník konania L. K. sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním zo 17. januára 2011, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil v celom rozsahu a žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods.2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený 19. októbra 2011 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo posúdenie zákonnosti postupu správnych orgánov pri zostavovaní návrhu ROEP a rozhodnutia o námietkach L. K., na základe ktorých boli do návrhu ROEP zapísaní ako vlastníci parciel č. 2664, 2665, 3221/2, 3222, 3223, 3224/1, 3225/1, 3363, 3364, 4444/2, 4444/3, 4444/4, 4444/5, 4444/6, 5059, zapísaných v PK vl. č. X., k. ú. R., T. D. (SPF), dátum úmrtia X. a T. M., rod. S. (SPF), dátum úmrtia X., starí rodičia namietateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožnil v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považoval za vhodné doplniť nasledovné:

V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 250i OSP je zrejmé, že aj v tomto prípade posudzoval krajský súd zákonnosť rozhodnutia žalovaného s ohľadom na skutkový stav, ktorý tu bol v čase jeho vydania.

Odvolací súd poukazuje na to, že ak aj v priebehu súdneho konania uplynula žalovanému lehota na postup podľa § 7 ods. 6 a 7 zák. č. 180/1995 Z. z., táto skutočnosť sama osebe nemôže spôsobiť, že nezákonné rozhodnutie žalovaného sa stane zákonným. Prijatie tohto názoru žalovaného by vytvorilo nebezpečný precedens zneužívania plynutia času na „konvalidáciu“ nezákonných individuálnych správnych aktov a tým rozpad právneho systému a právnej istoty subjektov práva.

Navyše, od podania žaloby mal žalovaný vytvorený dostatočný priestor na to, aby situáciu napravil, nakoľko už v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sžo/192/2009 z 24. februára 2010, ktorým bol pre procesné pochybenie zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2009, č. k. 2S/161/06-40, sa najvyšší súd vyslovil k otázke možnosti správneho orgánu postupovať podľa § 7 ods. 6 a 7 zák. 180/1995 Z. z..

Preto, ak krajský súd dospel k právnemu záveru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného došlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami účastníkov konania.

Skutočnosti, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 77,29€ za jeden úkon právnej pomoci (písomné vyjadrenie k odvolaniu) podľa § 11 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

(1xPÚ á 57€+ rež. paušál 7,41 + 20% DPH). Neúspešnému účastníkovi konania L. K. a žalovanému náhrada trov odvolacieho konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. októbra 2011

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová